24/06/2021

Τιμήθηκαν στον Μοχό οι Προστάτες του Συνδέσμου Κληρικών της Μητροπόλεως Πέτρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Σπουδαίες τιμητικές εκδηλώσεις διοργανώθηκαν φέτος από την Ενορία, την Κοινότητα, τον Πολιτιστικό και Λαογραφικό Σύλλογο Μοχού και την Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου –στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Εθνικής Παλιγγενεσίας του Γένους ημών– επί τη ιερά μνήμη των Αγίων ενδόξων Νεομαρτύρων Κρήτης που αγωνίσθηκαν για την ελευθερία της Πατρίδος και βρήκαν μαρτυρικό θάνατο από τα χέρια των Αγαρηνών κατά τα έτη 1821-1822.

Εξαιρέτως απεδόθησαν τιμές στους Αγίους Επισκόπους Ιωακείμ Πέτρας και Ιωακείμ Χερρονήσου, που είναι οι Προστάτες του Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και στον Επίσκοπο Κνωσού Νεόφυτο που μαζί με τον Ιωακείμ Χερρονήσου έλκουν την καταγωγή τους από το αρχοντικό χωριό της επαρχίας Πεδιάδος.

Την Τετάρτη 23 Ιουνίου ο Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Ναό Αγίων ενδόξων Νεομαρτύρων Επισκόπων Νεοφύτου Κνωσού και Ιωακείμ Χερρονήσου, στον Μοχό.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ημερίδα στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού, με θέμα: «*Το Μοχό τιμά και αφιερώνει…*», παρισταμένου όλου του Ιερού Κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου. Στην ημερίδα παρέστησαν επίσης ο Αντιπεριφερειάρχης Διοίκησης και Οργάνωσης της Περιφέρειας Κρήτης κ. Ζαχαρίας Δοξαστάκης και ο Δήμαρχος Χερσονήσου κ. Ιωάννης Σέγκος.

Ομιλητές της ημερίδας ήταν ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος, με θέμα: «*Νεομάρτυρες, Φώτα Υπέρλαμπρα του υπόδουλου Γένους*», ο Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου και Αρχιερατικός Επίτροπος Β΄ Αρχιερατικής Περιφέρειας, π. Ευάγγελος Παχυγιαννάκης, με θέμα: «*Η διαχρονική προσφορά του Ιερού Κλήρου στους Αγώνες του Γένους*», η φιλόλογος κ. Μαρία Καψετάκη, με θέμα: «*Η Ελληνική Επανάσταση στην Κρήτη – Απελευθέρωση*» και ο φιλόλογος κ. Εμμανουήλ Λεβέντης, με θέμα: «*Ο Μοχός από το 1669 έως το 1827.*

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Γερασίμου:

«Μια ξεχωριστή θέση μέσα στο πολύφωτο νοητό στερέωμα της αγίας Εκκλησίας μας κατέχουν οι πολύαθλοι Νεομάρτυρες, οι οποίοι στην μακρά και ασέληνη περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας, που ξεκίνησε μετά την πτώση της Βασιλίδος Πόλεως το 1453.

Οι Νεομάρτυρες ανεδείχθησαν τα έμψυχα εκείνα φώτα που εφώτισαν παρακλητικώς την ζωή του υπόδουλου Γένους. Στα τετρακόσια και πλέον χρόνια του φόβου, του εξισλαμισμού, της αβάσταχτης σκλαβιάς, η θυσία των Νεομαρτύρων υψώθηκε ως ανασχετική δύναμη.

Ο όρος «Νεομάρτυς» κατ' ιστορικήν ακρίβειαν είναι γνωστός στην ζωή της Εκκλησίας μας ήδη αμέσως μετά τις εικονομαχικές έριδες. Μ' αυτόν χαρακτηρίζονταν οι υπερασπιστές της τιμής των ιερών εικόνων. Σήμερα όμως υπό τον όρο «Νεομάρτυρες» χαρακτηρίζονται τα πιστά εκείνα μέλη της αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, τα οποία από τον 12ο αιώνα και κυρίως μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως (1453) και εξής υπέστησαν βασανιστήρια και οδυνηρό θάνατο –από τους κατακτητές Οθωμανούς και από τους Λατίνους ενωρίτερον– επειδή ομολόγησαν την ορθόδοξο χριστιανική πίστη τους στον Σωτήρα Χριστό, έμειναν ακλόνητοι σ' αυτήν την ομολογία έως τέλους και αρνήθηκαν να αλλαξοπιστήσουν.

Η καθιέρωση του όρου «Νεομάρτυς» πρέπει να τονίσουμε ότι οφείλεται κυρίως στον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, ο οποίος στο έργο του «Νέον Μαρτυρολόγιον» έθεσε ως χρονικό όριο το έτος 1453, από το οποίο εφεξής οι άγιοι που έδωσαν μαρτυρικώς την ζωήν τους υπέρ της πίστεως του Χριστού ονομάζονται «Νεομάρτυρες».

Κοινά και ουσιώδη γνωρίσματα των Νεομαρτύρων αποτελούν η δυνατή πίστη, ο μαρτυρικός θάνατος για τον Χριστό, η προσήλωση στην αγία του Χριστού Εκκλησία, της οποίας αποτελούν τίμια μέλη και η ακλόνητη ομολογία.

Οι Άγιοί μας ήταν οι αληθινοί αντιστασιακοί, όπως τους χαρακτηρίζει ο π. Γεώργιος Μεταλληνός στις δουλικές κατακτήσεις της πατρίδος μας. Μη λησμονούμε ποτέ ότι νεομάρτυρες και επαναστάσεις είναι συνδεδεμένα.

Οι νεομάρτυρες τόνωναν την πίστη των Ρωμιών, όταν αυτή εξασθενούσε από τους διωγμούς, τις ανελέητες φορολογίες, τους εξισλαμισμούς. Οι νεομάρτυρες τόνωναν την ελπίδα της εθνικής και θρησκευτικής ελευθερίας, όταν εκείνη λιγόστευε. Οι νεομάρτυρες διέσωζαν την αρετή, το ήθος και το φρόνημα της Εκκλησίας, όταν αυτά διακωμωδούντο, χλευαζόταν, διασυρόταν, όταν η κακία περίσσευε, όταν το Ευαγγέλιο σιγούσε. Κήρυτταν με το γενναίο φρόνημά τους την

εμμονή τους στην πίστη –και αν χρειαζόταν– και με το λόγο τους, ότι για μας το ζειν Χριστός και το αποθανείν κέρδος.

Οι νεομάρτυρες ζητούσαν μόνο τα του Χριστού και θέρμαιναν με την αγάπη τους τις καρδιές των ανθρώπων, όταν εκείνη εψύχετο.

Τα μεγαλύτερα θαύματα στην ιστορία της Εκκλησίας των έσχατων αιώνων είναι αυτά που συνέθεσαν οι ομολογίες και τα μαρτύρια των Νεομαρτύρων της Εκκλησίας. Θαύματα μέσα στο ψηλαφητό σκοτάδι απίστων, σε καιρούς αιχμαλωσίας. Θαύματα που ήταν φανερώσεις της δυνάμεως του Θεού, μέσα στη δική τους αδυναμία. Αυτά τα συναξάρια, που σήμερα ξεχάσαμε, μόρφωσαν γενεές γενεών.

Τυπολογικά οι Νεομάρτυρες διακρίνονται σε τέσσερις κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται εκείνοι που με την ομολογία της πίστεώς τους προκάλεσαν τους Οθωμανούς και οδηγήθηκαν στο μαρτύριο. Οι νεομάρτυρες της κατηγορίας αυτής ομοιάζουν ιδιαιτέρως με τους μάρτυρες της πρώτης χριστιανικής περιόδου, οι οποίοι προσέρχονταν αυτόκλητοι στο μαρτύριο. Όπως εκείνοι, έτσι και αυτοί πυρπολούμενοι από θείο πόθο έσπευδαν με χαρά στους κρατούντες ή στους δικαστές και δήλωναν ότι είναι χριστιανοί.

Στην δεύτερη κατηγορία Νεομαρτύρων εντάσσονται οι πρώην αρνησίχριστοι. Ορισμένοι χριστιανοί παρασύρθηκαν από επιπολαιότητα, δειλία, βία, οικονομικά και άλλα κίνητρα και αλλαξοπίστησαν. Στη συνέχεια μετανόησαν για το αμάρτημά τους και μαρτύρησαν ως χριστιανοί. Η επιστροφή των αρνησιχρίστων στην πίστη συνοδευόταν συχνά και με πόθο μαρτυρίου για τον Χριστό. Το μαρτύριο των αρνησιθρήσκων αποκαθιστούσε στη συνείδηση των πιστών τον εκπεσόντα χριστιανό και τους ενίσχυε στην πίστη. Γι’ αυτό άλλωστε οι μάρτυρες της κατηγορίας αυτής παρακινούντο από τους πνευματικούς τους να μαρτυρήσουν στον τόπο όπου αρνήθηκαν το Χριστό και να εξαλείψουν την κηλίδα της αποστασίας με το αίμα τους.

Στην τρίτη κατηγορία ανήκουν οι Νεομάρτυρες που θανατώθηκαν ως επαναστάτες κατά της οθωμανικής κυριαρχίας. Είναι Κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί που κατηγορήθηκαν για συμμετοχή σε επαναστατικά κινήματα εναντίον των Τούρκων. Οι κατηγορίες αυτές αποτελούσαν συνήθως το πρόσχημα για την ενοχοποίηση. Σε τέτοιου είδους προσχηματικές αφορμές οφείλονται τα μαρτύρια του αγίου ενδόξου ισαποστόλου Κοσμά του Αιτωλού, του Οικουμενικού Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε', του Αγίου Σεραφείμ Φαναρίου κ.ά., καθώς και των σήμερα εορταζομένων Αγίων. Ο μαρτυρικός τους θάνατος δεν στηριζόταν σε αποδεδειγμένη ένοχη πολιτική πράξη, αλλά κυρίως στην άρνησή τους να αλλαξοπιστήσουν και να τουρκέψουν. Το ίδιο ισχύει και για πολλούς άλλους Νεομάρτυρες της κατηγορίας αυτής, που θανατώθηκαν κατά την επανάσταση του 1821.

Τέλος, υπάρχουν και Νεομάρτυρες που προέρχονται από τις τάξεις των Μωαμεθανών, οι λεγόμενοι εξ Αγαρηνών Νεομάρτυρες, όπως οι Άγιοι Κωνσταντίνος εκ Καπούης, Αχμέτ κ.λ.π. Η προσέλευση των Μωαμεθανών στον χριστιανισμό ήταν επικίνδυνη όχι μόνο για τους ίδιους, αλλά και γι' αυτούς που τους βοηθούσαν στο εγχείρημά τους.

Οι νεομάρτυρες ανακαίνισαν την ορθόδοξη Εκκλησία. Μας φανέρωσαν πως η πίστη μας είναι αληθινή, πως χθες και σήμερον και εις τους αιώνας ο Χριστός, η Εκκλησία, θα γεννά πάντοτε Αγίους, γιατί είναι το εργαστήριο της αγιότητος.

Οι νεομάρτυρες είναι, όχι μόνο παραδείγματα υπομονής, αντοχής, εγκαρτέρησης, αλλά κυρίως φωτεινά υποδείγματα θάρρους και ελπίδος. Τι διακηρύττουν; Ευχαριστία στο Θεό, γιατί τον τελευταίο λόγο σ' αυτόν τον κόσμο δεν το έχουν οι άρχοντες των Εθνών και οι σκοτεινές δυνάμεις τους. Δεν τον έχει ο σατανάς και τα όργανά του. Τον τελευταίο λόγο τον έχει ο Θεός. Και Αυτός ο Θεός, ο ποιων θαυμάσια μόνος, επιλέγει τους εκλεκτούς Του σε κάθε εποχή, για να μαρτυρήσουν την αγάπη και τη φιλανθρωπία Του. Κλητοί λοιπόν Θεού οι Άγιοί μας. Θεού το δώρον. Αυτώ η δόξα εις τους αιώνας».

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πέτρας και Χερρονήσου

22-23-24
ΙΟΥΝΙΟΥ 2021
Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πέτρας και Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πετρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πετρας καὶ Χερρονήσου

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πετρας και Χερρονησου

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πετρας και Χερρονησου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ἱερὰ μητρόπολις
πετρας καὶ χερρονησου

ἱερὰ μητρόπολις
πετρας καὶ χερρονησου